

BIBLIOTEKË

E

8JH-1
C15

SHIENI

GJIROKASTËR

*Bajazit
Cahani*

**RRJEDH
NJË
LUMË...**

poezi

8111 ✓
CIS

INSTITUTI
ALBANO

BAJAZIT
CAHANI

RRJEDH
NJË
LUMË...

59911

Poezi

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

URA E MADHE

Mbi Drinin e Bardhë madhërishtë është ngritur
me themele dhe kolona prej ferrobetoni. një urë
Djersa e Hasit dhe Lumës nëpër trupin e saj është
që kurrë më bërë gurë,
mos të ndahen nga lumi si qëmoti...

Edhe atëherë pati duar burrash,
që brigjeve të këtij lumi ngritën harqe urash,
po të tjerë me emra vezirësh e bajraktarësh me
dhe harqet njerëzore të urave rrëmihnin... baromina vinin

Në brigjet e lumit Drin
ngriheshin istikamet:
«Ju jeni Hasi,
ne lumianët...»

Dhe pastaj brigjeve sodiste Jagoja i tragjedisë
lojën e përgjaktë fatzezë të hasmërisë...

Shumë brigje kemi lidhur nëpër Shqipëri,
shumë ura kemi ndërtuar këtyre vjetëve,
po më të madhen e të gjitha kohërave e ndërtove
ti, Parti,
urën midis njerëzve!...

RRJEDH NJË LUMË...

Rrjedh një lumë në tokën time
një lumë me ujë të kulluar bjeshkësh ngjyrë qielli
të thellë...

Me rrjedhje të pashuar është ky lumë.
Kullon nëpër katarakte të kohës
e në çdo katarakt montohen llampa.
I qetë dhe i rrëmbyer është ky lumë.
Në qetësinë e tij pasqyrohen në lëvizje
ëndrra bjeshkësh,
ëndrra fushash,
ëndrra qytetesh të ardhshëm...

Rrjedh qetë.
Rrjedh,
rrjedh,
vërshon,
lan ky lumë me rrjedhje të pashuar
e jetën ngallon brigjeve.

NJË KUJTIM FËMINIE

Në çatinë e gurtë të maleve
fëmi — po luaja,
duke ndjekur fluturat krahëbardha që farfurinin
nëpër rrezet e diellit.

I harruar pas lodrave të mia këmbëzbathur,
duke luajtur me fluturat e bardha e rrezet e diellit,
më gjeti një njeri.

Më pa, më pa thellë në sy...
— Bukur, — tha dhe qeshi.
Më pa këmbët e zbathura
e një palë këpucë të reja më veshi.
E në duart e mia të vogla,
një laps e një fletore më la dhe fytyrëqeshur iku...
duke lënë në fundin e fletores shënimin.

Partizani

E ku s'e kërkoval,
po kudo që shtegtova, për ta takuar atë njeri,
gjithkund, me fytyrën e tij të qeshur,
të gjeta ty, Parti!

LIKENI I KUQ¹

Një natë me hënë erdhën romakët,
një natë me hënë...
Po hëna-shkretëtirë gojë kurrë nuk pati dhe
asnjëherë nuk tha asnjë fjalë,
veç brigjet e Arbërisë spërkati me dritën e saj të
brymtë...

Një natë me hënë.
u shfaqën romakët me ngjyrën e hirtë të vdekjes
në dheun e lashtë të arbërit.
Një natë me hënë dhe yje të shuar ata erdhën,
po para se të ngulnin heshtat dhe frazat latine të
padrove
në zemrën e fushave,
në kurrizin e maleve,
brigjeve a rrafshultë,
u ndeshën edhe me djemt e çikat e Hasit
dhe u krijua kështu Likeni i Kuq...

¹ Like i Kuq (Liqeni i Kuq) quhet një fshat në pllajën e Hasit, i ndërtuar sot thuhet krejt i ri, për të cilin flet edhe një legjendë e hershme.

Tokë e shtrenjtë!
Edhe kur të mungoi shkrimi dhe letra,
për të shkruar dhimbjen,
historinë,
mijëvjeçarëve pasardhës
(që kurrë të mos harrojnë)
me gjuhën e emrave monument prej gjaku,
u fole mbi tragjedinë...

Like i Kuq, Like i Kuq!
Gojë e hapur më gjak të mpiksur...
Gojë e ngurosur prej gjaku...

Like i Kuq, Like i Kuq!
Trëndafil i bardhë i ditëve tona,
me rrënjët në gjak...

NUK DONIM TË QANIM...

Bashkëluftëtarit të Bajram Currit.

Po mbushje shekullin dalngadalë.
Edhe pak... edhe pak nuk duhej të vdisje, Bacë!
Gjithë jetën më fole për Isën, Azemin, Shotën e
Hasanin,
për Bacën Bajram, Riza Cerovën e Ali Kelmendin,
se njohur ishe me ta në rrugën e mundimshme të
kombit.

Në përvjetorët e tyre bije në mendime
dhe thoshje pastaj:
«Mortë mos paç kurrë, moj Partia trime!»
Dhe thoshje pastaj:
«Bijtë e mi,
kudo që të jeni,
mos pushoni së luftuari për fjalën e saj.
Gjer këtu e prumë, thujse, vetëm, gjithmonë,
Shqipninë,
mos pushoni së luftuari, bijtë e mi.
Ne lirinë, bukën, diturinë kërkonim,
Enver Hoxha me Partinë po bëjnë më shumë
se sa ç'dinim ne të ëndërronim...»
Edhe pak... edhe pak nuk duhej të vdisje, Bacë!
Edhe pse pe Shqipërinë si një tufë dritash,

duke llamburitur këtu në brigjet e Ballkanit,
edhe pse pe traktorin e parë shqiptar mbi këtë tokë
të lashtë të lërojë,
i lumturi Bacë, ti nuk duhej të vdisje,
se ne nuk donim vetëm ti të na shihje,
por edhe ne të të shihnim...

Ti nuk duhej të vdisje, Bacë, edhe ndonjë ditë...
Ditën e Flamurit mbylle sytë,
se shumë luftove për të me bashkëkohësit e tu,
nëpër mote mushkëritë t'u dogjën duke thirrur:
«Liri! Liri!»

Ti me 28 Nëntor mbylle sytë,
që flamurin kur të kujtojmë, të kujtojmë edhe ty,
o' Baca ynë i dhembshur.

Të gjithë erdhën në varrimin tënd;
njerëzit heshtnin... të donin... nuk donin të të
qanin...

Mbi varrin tënd
29 Nëntori shkundte drita... qetësi... qetësi...

Nuk donim të të qanim...
Vetëm qielli mbi dheun e butë rigonte shi... shi...